

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 3/19 - 46. årgang

Trude gjør Norge
aldersvennlig

Åse er soroptimistisk

Stor gave til Yngve

Lederen har ordet

Høstregnet setter inn igjen, - det holder iallfall tradisjoner, - men vi kan forhåpentligvis også nyte rød-gule løvtrær som gnistrer i sola i perioder!

Vi har hatt noen utfordrende aktiviteter i landsstyret, vi ønsker å komme i bedre inngrep med saksinformasjon i styret for Telenor Pensjonskasse, - en eller annen representasjon i styret. Grunnen er jo at det har vært vekslende pensjonsreguleringer hvert år. Noen få som er akseptable, men også noen som har vært provoserende. Vi håper vi kan få en rolle med større påvirkning.

I forhold til utbetalinger av pensjon via Trygdeoppgjøret har vi lenge vært opptatt av regjeringens motvilje mot å benytte ekstraordinære tiltak for endringer i utbetalinger, noe forliket i Stortinget i sin tid ga rom for, som nevnt i forrige nummer. Det ble 3.000 pensjonister som møttes den 6. juni, foran Stortinget for virkelig å markere våre meninger, - nok er nok!

Vi har også tidligere orientert om at vårt årlige tilskudd (støtte) fra Telenor Norge

nå har blitt definert som sponsormidler. Vi er fortsatt i diskusjon om hva vi kan bidra med for vår tidligere arbeidsgiver. Vi har nylig vært i dialog med Personalavdelingen (HR) i Telenor Norge for nærmere å definere hva vi kan bidra med. Vi håper at dette gir oss en fremtidig trygghet for de nødvendige bidragene vi trenger.

Dette nummeret av Telepensjonisten har flere spennende artikler som berører oss alle. Jeg vil nevne et par.

Den kjente og aktive Bergenseren Trude Drevland har skrevet om hvordan vi eldre blir sett på.

Hun er leder av Rådet for et aldersvennlig Norge. Hun mener at svært mange oppfatter at alle pensjonister trenger omsorgsstøtte fra samfunnet med en gang de slutter i lønnet arbeid. Det er feil at alle gjør det; ca 90 prosent av landets nærmere 1 million pensjonister er svært aktive og jobber i mange frivillige roller. De er friske og aktive som foreldre, besteforeldre, venner, naboer og i en rekke av de store frivillige organisasjoner som Norge har svært mange av. Vi bidrar sterkt, anslått 45.000 årsverk, til at samfunnet

vårt fungerer godt i mange ledd. Så vi må få lov til å være stolte av vår egen innsats. Så fortsatt, - stå på!

Vår egen tidligere sekretær Marie Aashagen fant sin rolle i eldrerådet i Trøndelag fylke for et par år siden. Som den engasjerte person hun er, har hun tatt opp saker som er viktige for pensjonister i fylket. Det er godt å høre at det er mulig å ta opp aktuelle og viktige saker i dette forumet, selv om det kun er rådgivende for fylket. Jeg vil ønske henne lykke til videre! Det er flere av våre som er med i eldreråd i dag. Jeg vil anbefale at enda flere blir med i slike, det er en viktig arena for oss eldre.

Det er godt å få slike artikler som setter fokus på våre aktuelle saker som vil berøre de fleste av oss i fremtiden.

Jeg setter blikket fremover, og ønsker alle medlemmer en fortsatt god høst!

Hilsen
Tore Andli
Forbundsleder

INNHOOLD

Lederen har ordet	s. 2	Byguiden	s.10
Nytt eldreråd i Trondheim	s. 3	Eldreopprør i Trondheim	s.12
Eldre er ikke pleietrengende	s. 4	Brev fra Telenor Pensjonskasse	s.12
Feriehjemmet Sandsvik		Glåmdøler på buskis-tur	s.13
1945 – 2019	s. 5	Telenors kulturpris	s.13
Yngve Johansen takket for gaven	s. 6	Sommartur til Måløy og Vågsøy	s.14
Historisk tilbakeblikk fra Tromsø	s. 7	Oktober	s.15
Soroptimistene	s. 9	Småstoff	s.16

Neste nummer av bladet kommer ut 5. desember. Tips og stoff sendes på e-post til gunhi-s@frisurf.no **innen 11. november.**

Forsidebilde: Masse rognebær - lite eller mye snø? Foto: Gunhild Skoglund

Redaktøren forbeholder seg retten til redigering og nedkorting av innlegg.

Utgitt av Telepensjonistenes Landsforbund. Redaktør: Gunhild Skoglund. Ansvarlig redaktør: Tore Andli.

Nytt eldreråd i nye Trøndelag

Er du – eller har du vært medlem av et eldreråd, enten i kommunen eller i fylkeskommunen? Da vet du at det er ganske artig å sette seg inn i både kommunale og fylkeskommunale saker og ting, men at det til tider kan være arbeidsomt og krevende.

Marie Aashagen, Trondheim lokalforening

Eldrerådet i Trøndelag fylkeskommune ble etablert høsten 2017 da trønderne endelig gjorde alvor av å samle seg til, om ikke ett rike, så i all fall ett fylke igjen. Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag la bokstavelig talt ned seg selv og oppsto som Trøndelag. Alle utvalg i begge fylkene ble lagt ned, og det ble etablert nye utvalg for det nye fylket.

Også eldrerådene i begge fylkene ble lagt ned, og pensjonistforeningene ble bedt om å komme med forslag til kandidater til nytt eldreråd. Så høsten 2017 stilte jeg som kandidat og ble valgt inn i eldrerådet i Trøndelag fylkeskommune fra 2018.

Dyktig råd

Eldrerådet i Trøndelag består av ni medlemmer med personlige varamedlemmer. To av medlemmene er fra Fylkestinget i Trøndelag, de øvrige fra diverse pensjonistforeninger og med fin fordeling fra både sør og nord i fylket.

Vanligvis er det rådet selv som velger sin leder blant rådets medlemmer, men i og med at situasjonen var spesiell, valgte fylkestinget å utpeke leder. Hun er for øvrig den eneste i rådet som har erfaring fra fylkeseldreråd fra før. Og la meg bare si det med en gang; vi kunne ikke fått en bedre leder. Hun er drivende flink, med utrolig stå-på-vilje og en egen evne til å få alle med! Ikke for at det er vanskelig å få med alle i denne forsamlingen, her er det ingen som holder inne med meningene sine. Diskusjonene kan til tider være livlige, men så blir trådene samlet, og man er enige når vedtaket fattes.

Vi har i tillegg fått en kjempeflink sekretær. Hun er administrativt oppnevnt.

Det eneste som er litt dumt, er at eldrerådene kun er rådgivende. Men også her har vi vært heldige, de to politisk valgte medlemmene har med godt resultat frontet eldrerådets syn i fylkestinget.

Retningslinjene

For øvrig arbeider eldrerådet etter

Marie Aashagen er medlem i Trøndelag eldreråd. Hun oppfordrer telepensjonistene til å engasjere seg.

reglement vedtatt av fylkestinget og en eldrelov med gjeldende retningslinjer.

Eldreloven har forøvrig blitt borte som egen lov og har havnet som noen linjer i kommuneloven, men retningslinjene er fortsatt der.

Bruker møter etat

I tillegg til de vanlige møtene i rådet, hvor vi har behandlet alt fra tannhelse for eldre og andre helsefremmende tiltak, til fylkeskommunenes plansaker innen samferdsel (anbudsstrategi og løyvepolitikk er ikke det jeg synes er mest spennende her i livet), har de enkelte medlemmer også hatt anledning til å delta på diverse møter og samlinger arrangert av andre.

Selv har jeg vært tilstede på konferansen «Bruker og etat møtes» i regi av Fylkesmannen i Trøndelag, og jeg lot meg da provosere til å stille spørsmål til NAV om de i det hele tatt tenkte på sine klienter, og om de visste at de skal HJELPE dem. Hva med spesielt eldre som ønsker å komme i kontakt med dem?

I Trondheim sitter NAV bak låste dører, og man må avtale møte med dem, helst via en eller annen nettside som veldig mange i landet vårt ikke har tilgang til.

I tillegg har jeg deltatt på dagseminar om «Funksjonelle boliger» i regi av fylkeskommunen og Husbanken.

Stortingsmelding 15 (2017-2018) Leve

hele livet er en sak som rådet har vært mye opptatt av. Selve meldingen inneholder veldig mye positivt, men mange med meg er redd det blir bare fine ord på papiret og lite som kommer ut av den. Men vi har jo fått ny eldreminister som ifølge seg selv er veldig interessert i de eldres ve og vel. Vi får se.

Trøndelag som mal

Noe av det jeg har likt best med arbeidet i rådet, er de to konferansene vi har hatt for de kommunale eldrerådene i fylket. Her har jeg blitt kjent med mange mennesker som er oppriktig engasjert i arbeidet i sine kommunale eldreråd og som i tillegg har mye frivillig arbeid.

Og når jeg tenker på hvor mye frivillig arbeid pensjonister gjør, blir jeg nesten sint ved tanken på hvor lite vi får igjen fra staten.

Og så må jeg nesten fortelle at vi har hatt besøk fra Vestfold eldreråd og Telemark eldreråd som har ønsket å se på hvordan Trøndelag har lagt opp arbeidet etter sammenslåingen.

Det skal være valg på nye eldreråd etter kommune- og fylkeskommunevalget i september. Har du lyst til å bli medlem, så meld deg som kandidat! Du får garantert en tid med mye å holde på med, men med mange gode og artige opplevelser hvis du er heldig og blir innvalgt.

Eldre er ikke pleietrengende – eldre er ressurser

Norge er et velstandsland der folk i all hovedsak lever lange, gode liv. Vi blir flere og vi lever lenger. Med andre ord - vi blir flere eldre. Noe som i mange sammenhenger ses på som et problem, og det snakkes om en eldrebølge som skyller innover landet. Nå må vi slutte å se på alder som et problem. Ressurser som må utnyttes til det beste for den eldre selv og til det beste for samfunnet.

Trude Drevland

Foto Wenche Halsen

Saken er at mange nordmenn i dag lever nesten en tredel av livet som pensjonister. Friske og aktive som foreldre, besteforeldre, venner, gode naboer og i frivilligheten. Den største forskjellen i overgangen fra lønsmottaker til å bli pensjonist, er at vi ikke lenger går på jobb.

Vi blir altså ikke pleie- og omsorgstrenghende selv om vi blir eldre og avslutter vårt yrkesaktive liv. Ofte kan det dessverre virke som om eldre er ensbetydende med omsorg. Vi er midt i en valgkamp, og eldre er et stort og viktig valgkamplema. Men så fort politikerne snakker om eldre, trekkes vi videre til et pleiehjem med helse og omsorg i sentrum.

Gode helse- og omsorgstjenester er viktig. Som sykepleier og tidligere sykehjemsbestyrer er jeg den første til å fremheve betydningen av et samfunn som har gode tjenester for de syke og gamle høyt på den politiske dagsorden. Enkeltrom og god mat på sykehjemmene. Velferdsteknologi, tilsyn og sosiale stimuli for de omsorgstrenghende som bor hjemme. Dette skal vi kjempe for.

Men eldre er langt mer enn omsorg. I aldersgruppen 69 til 80 år er det kun 12 prosent av befolkningen som mottar omsorgstjenester, ifølge SSB. Med andre ord er det nærmere 90 prosent av denne gruppen som lever sine liv uten å belaste omsorgsapparatet.

Denne gruppen må fylle dagene med aktivitet og meningsfylte sysler til glede og nytte for seg selv, sine nærmeste omgivelser og storsamfunnet. Dette for nettopp å kunne styre unna omsorgen så lenge som mulig.

Vi blir stadig flere i gruppen eldre. Og vi lever lenger. Og vi lever lenger som pensjonister. Da alminnelig pensjonsalder ble innført i 1973 levde vi 7,5 år som pensjonister. I fjor var gjennomsnittet for antall år vi levde som pensjonister 17,5 år. Mange lever så mye som 30 år som pensjonister.

Det snakkes om eldrebølgen som en tsunami av gamle mennesker som skyller inn over landet som om det skulle vært en stor ulykke. Dette stemmer dårlig med virkeligheten. De mange friske eldre er

en betydelig ressurs som må brukes på en god måte. Og det er nettopp denne ressursen vi skal bidra til å ivareta, vi som er utpekt av regjeringen til å være Rådet for et aldersvennlig Norge. Rådet skal støtte opp under programmet for et aldersvennlig Norge, og gjennom de områdene rådets medlemmer representerer, bidra til et godt samfunn for en aldrende befolkning.

Programmet for et aldersvennlig Norge er en del av regjeringens kvalitetsreform for eldre: «Leve hele livet». Et aldersvennlig samfunn skal skapes ved å jobbe bredt og langsiktig. Arbeids- og næringsliv, kommuner og lokalsamfunn, sivilsamfunn og organisasjoner, kunnskaps- og forsknings-institusjoner må involvere seg og jobbe sammen.

Programmet skal bevisstgjøre og mobilisere den eldre befolkning slik at de selv engasjerer seg i planleggingen av egen alderdom og bidrar til utforming av sine omgivelser.

Det er like mange år som skal fylles med et godt liv fra vi er 60 til vi er 90 som mellom 30 og 60. Det er også av stor betydning for den enkelte å kunne være til nytte og bidra i samfunnet. For å ha et godt og fullverdig samfunn må hele befolkningen være representert. Det ligger et stort potensial i den ressursen friske eldre representerer.

Det samlede verdibidraget til samfunnet fra pensjonister gjennom formelt og uformelt frivillig arbeid er i en undersøkelse fra 2016 anslått til vel 45 000 årsverk, eller litt over 25 mrd. kroner. Potensialet for ytterligere bidrag fra pensjonister er stort. Ressursene de eldre representerer er av kritisk betydning for samfunnet. Enten vi utsetter pensjonsalderen eller engasjerer oss i samfunnet med andre oppgaver. Storsamfunnet må få opp øyene for det den eldre aldersgruppen representerer. Og de eldre må selv få opp øynene for det de representerer. Vi kan ikke sitte og vente på at noen engasjerer seg i oss. Vi kan heller ikke bare bli sittende og kose oss ihjel. Vi må engasjere oss selv og samfunnet må engasjere seg i oss.

KORT OM RÅD FOR ET ALDERSVENNLIG NORGE

Regjeringen vil utvikle et mer aldersvennlig samfunn ved at eldre mennesker skal delta og bruke sine evner slik de ønsker.

Rådet består av åtte medlemmer fra ulike organisasjoner og virksomheter som har ansvar og virkemidler til å bidra til å skape et mer aldersvennlig samfunn. Rådet skal bidra til å spre kunnskap og bevisstgjøring om aldring og være en pådriver for nødvendige endringer.

Trude Drevland leder rådet som ellers består av representanter fra Pensjonistforbundet, KS, Oslo Met ved Nova (forskning), NHO, Frivillighet Norge, IKT Norge og Husbanken.

Følgende punkter ligger inne i programmet:

- **Kampanje for å planlegge egen alderdom**
Eldre kan selv gjøre mer for å tilrettelegge egen bolig og opprettholde funksjonsevnene sine.
- **Eldrestyrt planlegging**
Vi ønsker at de kommunale elderrådene og eldre innbyggere skal få en mer aktiv rolle i kommunenes planarbeid, og at kommunene tar i bruk nye medvirkningsmetoder.
- **Nasjonalt nettverk for aldersvennlige kommuner**
Vi vil invitere kommunene med til å delta i utviklingsarbeid og nettverk for aldersvennlige kommuner. KS planlegger å starte nettverket.
- **Partnerskapsordning**
Alle sektorer, både offentlige og private virksomheter, bør ha som mål å være aldersvennlige. Vi må samarbeide på tvers av sektorer og for å skape nye løsninger.
- **Seniorressursen i arbeid og frivillighet**
Vi har et stort potensial i å få flere til å arbeide lenger, og som pensjonist kanskje på andre måter. Mange synes det er meningsfylt å delta i frivillige aktiviteter.

Kilde: Regjeringen.no

Feriehjemmet Sandsvik 1945 – 2019

Med vemod og blandede følelser besluttet vi at Sandsvik måtte selges og hyttefondet oppløses. Gjennom 74 år har flere generasjoner av telefolk gledet seg over feriehjemmet, men nå er det definitivt slutt.

Yngve Johansen, Tromsø lokalforening

Foranledningen til dannelsen av «Telegrafverkets Hyttefond» – senere kalt «Feriehjemmet Sandsvik», var et klart uttrykt ønske blant flere av de ansatte ved Tromsø Telegraf- og Telefonstasjon om å få ervervet og bygd en hytte eller fritidsbolig til bruk for de ansatte og deres familier. Etter fem lange og vanskelige okkupasjonsår var dette ønsket og behovet forsterket.

Våningshus restaurert

Telegrafverkets Hyttefond ble derfor stiftet 1. juli 1945, og midler til kjøp av hyttetomt skjedde gjennom kjøp av andelsbrev á 100 kroner i «Hyttefondet for personalet ved Tromsø Telegraf- og Telefonstasjon».

Formålet for feriehjemmet var først og fremst å skaffe ansatte ved Tromsø Telegraf- og Telefonstasjon, senere endret til ansatte, telepensjonister og tidligere ansatte i Televerket/Telenor i Tromsø, et billig og godt sted de kunne dra til for kortere og lengere tid.

Foreningen var på jakt etter hyttetomt flere steder og endte opp med kjøp av ei større hyttetomt ovenfor Sandsvik i Malangen i 1946. Men hytte ble ikke bygd

der, fordi foreningen i 1951 fikk tilbud om kjøp av hovedeiendommen som hyttetomta var utgått fra, med et stort gammelt våningshus fra 1875.

Denne eiendommen ble kjøpt, og huset ble etter hvert restaurert på dugnad og brukt av de ansatte.

Landbrukseiendommen som hørte til hovedbruket ble forpaktet og drevet av naboeiendommen.

De fleste av Televerkets/Telenors ansatte med familier i Tromsø har hatt en relasjon til stedet gjennom bruk i to-tre generasjoner.

For lave inntekter

Tiden har imidlertid forandret seg, og bruken har avtatt med årene. På slutten av nitti-tallet var bruken og leieinntektene så lave at de ikke dekket de årlige vedlikeholdsutgiftene.

Styret i foreningen måtte ta konsekvensen av dette, og flere alternativer til videre drift ble vurdert, blant annet at Telenors pensjonistforening i Tromsø eller Tromsø Tele Bedriftsidrettslag kunne videreføre drift av eiendommen. Men resultatet ble at foreningen Feriehjemmet Sandsvik vedtok i årsmøte 2015

å avhende eiendommene og oppløse foreningen.

Det ble nedsatt et avviklingsstyre på fem personer. Disse har med god bistand fra advokat og megler forestått salget.

Gode formål

I ekstraordinært årsmøte i 2015 ble det diskutert hvordan nettooverskuddet fra salget skulle fordeles og følgende fordeling ble vedtatt: 25 prosent til henholdsvis Telepensjonistene Tromsø, Kreftforeningen i Tromsø og Demensforeningen i Tromsø. Kirkens Bymisjon i Tromsø skulle få 15 prosent mens 10 prosent skulle gå til Barneavdelingen ved UNN i Tromsø.

Det ble presisert at bidrag til Kreftforeningen og Demensforeningen skal gå til forskning og ikke til vanlig drift.

Det er likevel vemodig og med blandede følelser at vi etter 74 års drift har valgt å selge eiendommen og oppløse foreningen. Men vi håper at gavene, som går til gode formål, blir verdsatt og kommer til nytte og glede enten det er til forskning eller til voksne og barn i en vanskelig situasjon.

Avviklingsstyret for Feriehjemmet Sandsvik. Fra v.: Yngve Johansen, Eivind Knutsen, Inger Marie Rosø, Geir Morten Berger og leder Tore Åsli

Yngve Johansen: - Takk for gaven!

Det er litt rart og vemodig å tenke på at jeg kjente og var kollega med mange av de som tok initiativet og stiftet «Telegrafverkets hyttefond» i 1945. Jeg husker spesielt Kåre Hansen, Egil Hansen og Oddmund Berger. Jeg kom til Tromsø i 1966 som nyutdannet ingeniør og har vært der siden.

De fleste av Televerket/Telenors ansatte med familier i Tromsø har hatt en relasjon til Feriehjemmet i Sandsvik gjennom bruk i to-tre generasjoner. Det samme gjelder meg, spesielt på tidlig 70-tallet.

Men som Tore Åsli nevnte, så har tiden imidlertid forandret seg, og bruken fra de ansatte har avtatt med årene. Til slutt var det nesten bare noen ildsjeler i styret igjen. De måtte til slutt ta konsekvensen av dette, og flere alternativer til videre drift ble vurdert, blant annet at Telenors pensjonistforening i Tromsø eller Tromsø Tele Bedriftsidrettslag (Tele BIL) kunne videreføre drift av eiendommen. Spørsmålet ble behandlet i de respektive styrer, men ingen av disse foreningene så seg i stand til å overta den videre driften.

Det ble imidlertid oppnevnt tre representanter fra disse foreningene, Eivind Knutsen; Inger Marie Rosø og jeg, har alle bidratt i styret/avviklingsstyret gjennom fem år. Det har vært en lang og krevende prosess med jordskiftesak, salg av eiendommene, skattemessig avklaring osv. Men nå står vi ved veis ende og kan være med på realiseringen av denne verdien som våre tidligere kollegaer har skapt.

For mange av medlemmene i foreningen «Feriehjemmet Sandsvik» var det et naturlig ønske at noe av midlene fra salget skulle gå til telepensjonistene i Tromsø. Noen av stifterne er fortsatt medlem av pensjonistforeningen vår.

På vegne av Telepensjonistene Tromsø vil jeg takke «Feriehjemmet Sandsvik» v/ avviklingsstyret så mye for pengегaven

Leder for avviklingen av feriehjemmet Tore Åsli (til v.) overrekker gavesjekken til lokalforeningen i Tromsø ved leder Yngve Johansen.

som garantert vil komme til nytte og glede for våre medlemmer i mange år fremover.

*Talen er forkortet.
Du kan lese hele talen på
lokalforeningens hjemmeside.*

Historisk tilbakeblikk fra Tromsø

I forrige nummer av Telepensjonisten kunne vi gratulere telepensjonistene i Tromsø med sine 25 år. Mangt og mye har skjedd i løpet av et kvart århundre, og vi tar her med et utdrag av historien som foreningens leder ga under festen.

Yngve Johansen, Tromsø lokalforening

Takket være gode forgjengere i styret, som har tatt vare på dokumentasjon fra starten, har det vært mulig for meg å foreta et dypdykk i ringpermer og minnepinner.

Starten

Høsten 1993 var det et forberedende møte for å etablere en pensjonistforening for telepensjonistene i Tromsø. 17 personer møtte med Leikny Nilsen som pådriver, og en interimgruppe som, i tillegg til Leikny, besto av Karin Øien, Ruth Krane, Randi Sorem, Bodil Danielsen og Roar A. Johannessen.

Brev med informasjon ble sendt til alle pensjonister og arbeidstakere over 60 år i tidligere Tromsø teleområde. Totalt 107 personer fikk brevet, og ved utgangen av året var det registrert 110 telepensjonister i teleområdet.

I stiftelsesmøtet 24. januar 1994 var det 41 fremmøtte, og 36 meldte seg inn samme kveld.

Pensjonsrådgiver Harald Engelstad var spesielt invitert og informerte blant annet om pensjonsrettigheter.

Paul Hansen fra Tele BIL gratulerte med oppstarten og håpet at samarbeidet med idrettslaget, med de vanlige treffene og turene for pensjonistene, kunne fortsette som før.

Foreningens formål var å samle medlemmene til sosialt samvær, hjelpe til med pensjonsrådgiving, arbeide for bedriftslege-ordning, besøkstjeneste og andre formål som medlemmene måtte ønske.

Samarbeidet med Tele BIL ble også bekräftet.

Ledelsen

Det første styret i Telepensjonistene Tromsø

Leder	Leikny Nilsen
Nestleder	Randi Sorem
Kasserer	Gerd Lian
Sekretær	Roar A. Johannessen
1. styremedlem	Arne Pettersen
2. styremedlem	Karin Øien
3. styremedlem	Ruth Krane
1. varamedlem	Erling Lundberg
2. varamedlem	Svanhild Pettersen

Ledere fram til i dag

Leikny Nilsen	1993/94-1998
Randi Sorem	1998-2002
Anne-Berit Aune	2002-2010
Kåre Sundquist	2010-2012
Roar A. Johannessen	2012-2015
Yngve Johansen	2015

Anne-Berit Aune satt for øvrig i landsstyret, noe som sikkert førte til at forbundets landsmøte 2007 ble arrangert i Tromsø. Det gikk over to dager, med lokale foredragsholdere og sightseeing med to busser. Arrangementet fikk mange lovord for gjennomføringen.

Medlemsutvikling

Fra foreningen ble stiftet med 36 innmeldte økte antallet jevnt og trutt og nådde en topp i 2014 med 128 medlemmer. I dag teller vi 104 i Tromsø, ti i Hammerfest og to i Alta.

Medlemsmassen blir jo eldre med årene, men vi har i de senere årene hatt relativt god tilgang på yngre pensjonister og deres partnere.

Valgkomiteene har jobbet godt over tid, slik at vi har hatt en jevn fornying i styret.

Aktiviteter

Gjennomsnittlig holdes åtte arrangement i løpet av et år. Vårfest og julelunsj er faste innslag.

Vi er stadig på jakt etter temaer for å fange medlemmenes interesse og har prøvd både bowling og mini-golf med stort hell.

Det har i snitt vært minst en årlig tur som veksler mellom dagsturer og opp til ti-dagers turer.

Jeg nevner i fleng Lofoten, Svalbard, Kjeriringøy, Andøya/Vesterålen, St. Petersburg, Tallin-Riga, Odense, Bornholm og Alta-Hammerfest. Vi har også hatt et meget interessant bedriftsbesøk på Melkøya, Statoils landføringsanlegg for gass fra Snøhvitfeltet, og en uforglemmelig tur med Hurtigruten tilbake til Tromsø i et fantastisk vær – som det bare kan være her nord!

Mange av turene er vel dokumentert med videoer av Roar A. Johannessen. Disse har vi senere vist i i medlemsmøter.

Nytt medlemsregister – StyreWeb – ble innført sentralt og lokalt i 2018, og vi kan avslutte dobbelføring og avstemming som skjedde tidligere. Regnskapsmodulen i StyreWeb er tatt i bruk fra 2019.

Hjemmesida må også nevnes. Den er vi stolt av, noe vår utmerkede sekretær Oddbjørn Nilssen har æren for. Der finnes blant annet aktivitetsplaner, vedtekter og nyheter.

Økonomi

Vi har i alle år hatt et styre som har husholdert godt med økonomien og satt «tæring etter næring». Økonomien er fortsatt god, takket være egeninnsats ved vanningen på Linken som sparer oss for kostnader til møtelokaler, årlige tilskudd fra Tele BIL og fra et minnefond til velferdstiltak. Og den siste gladmeldingen i år, er at vi har mottatt en gave fra Feriehjemmet Sandsvik etter at eiendommene ble solgt og foreningen vedtatt oppløst.

Sammenlignet med andre lokalforeninger som sliter, er vi økonomisk i en meget gunstig situasjon.

Soroptimistene

Gjennom systematisk bevisstgjøring og prosjekter kan kvinners levekår bedres. I Kristiansund jobber 28 iherdige damer både lokalt og internasjonalt først og fremst til beste for jenter og kvinner, men også der andre grupper trenger bistand.

Åse Juul Hansen, Kristiansund lokalforening

Åse Juul Hansen er styremedlem i Kristiansund Soroptimistklubb.

Soroptimist International er en verdensomspennende organisasjon for yrkeskvinner etablert i 1921 og har i dag cirka 80.000 medlemmer i 132 land.

Ordet "soroptimist" kommer av de latinske ordene "soror" og "optima" og kan noe fritt oversettes til "best for kvinner".

Soroptimistene arbeider for bedre levekår for kvinner og jenter lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Dette gjør vi gjennom bevisstgjøring og prosjektarbeid.

Åtti år med norsk union

Norgesunionen ble stiftet i 1939. Den første klubben ble chartret i Oslo i 1933. Bergen var den neste, i 1938. Med to klubber kunne man stifte en union, så i 1939 ble Soroptimist International Union of Norway stiftet. I dag finnes 61 klubber i Norge.

Norske soroptimister har i flere år hatt et særskilt engasjement mot menneskehandel, samt arbeid for utdanning og lederutdanning for kvinner.

Vi deltar regelmessig i høringer i kvinne-relaterte spørsmål, og Soroptimist International har rådgivende status i FN.

Innsats for Moldova

Kristiansund soroptimistklubb har 28 medlemmer. Vi møtes en gang hver måned. På møtene har vi 5-minutt, hvor et medlem enten forteller en eller annen historie, leser et dikt eller holder et yrkesforedrag.

Iblant er vi ute på bedriftsbesøk, eller vi får besøk av en ekstern foredragsholder.

Vi støtter forskjellige prosjekter utenlands, blant annet vannprosjekter i Moldova, samt utdanning for ungdommer i dette landet. Flere av medlemmene i Kristiansund har vært på besøk i Moldova og har registrert at tross fattigdom, finnes en stor gjestfrihet der.

Lokale bidrag

I tillegg til internasjonale prosjekter, har vi også prosjekter lokalt.

For å nevne noen, har vi bidradd til sansehager på et par sykehjem i Kristiansund, vi har gått til innkjøp av lekeapparater for barn på byens krisesenter, og vi har gått til innkjøp av en såkalt «motiv» sykkel på et sykehjem for demente. På denne sykkelen kan beboerne sykle, samtidig som de ser film fra byens gater, mens det også spilles melodier, slik at de kan synge med.

For å finansiere disse prosjektene, holder vi julemesse, der vi selger hjemmelagede produkter. Vi selger lodd på senhøsten, der utlodningen gjerne er ei dukke med utstyr og masse klær, laget av medlemmene. Vi kjøper inn gevinster også, slik at vi gjerne har opptil ti forskjellige, flotte gevinster som vi lodder ut og trekker på julemessen.

Noen ganger har vi gitt pengegaver til veldedige prosjekter, først og fremst rettet mot kvinner og barn. De siste årene har vi også vært synlig på kvinnedagen 8.mars og har deltatt i felles arrangementer.

Vi har sommeravslutning i mai, der vi møtes på et nytt sted hvert år. Før jul har vi juleavslutning med julebord. I februar samles vi og får med oss en kunstutstilling og opera på kafé.

En beboer på et sykehjem i Kristiansund prøver soroptimistenes gave, en splitter ny Motiview. Den spesialtilpassede sykkelen er koblet til en skjerm som gir følelsen av å sykle på kjente steder. Sykkelen bidrar til både trim og trivsel blant beboerne.

Den tradisjonelle julemessen gir klubben inntekter til gode formål.

Byguiden

Hun ville helst blitt bibliotekar i sitt voksne liv fordi hun tidlig fant så stor glede i bøkene. Men datidens studieforhold med lån til utdanning var ikke mulig for den unge damen, og derfor ble det jobb i Televerket med fast lønn og det man da mente var en sikker jobb.

Gunhild Skoglund

Leselysten fra tidlige barnsben hjemme i Hokksund har nok gjort sitt til at Reidun Reinsve gjennom alle år har søkt mer kunnskap. Hun er nemlig fortsatt glad i å lese og passe nysgjerrig.

Vitelysten

Reidun startet sin karriere på rikstelefonen, og gikk etter hvert over i forskjellige kontorfunksjoner. Dette varte fram til 1996 da det ble takk og farvel fra telegiganten. Hun la så seks år bak seg i Jernbaneverket før hun begynte som daglig leder i Folkeakademiet i Buskerud, Vestfold og Telemark. I tillegg har hun jobbet som teatervert ved Drammens Teater.

Noe særlig mer vil hun ikke ut med til tross for at vi skjønner hun godt kan skilte med flere gjøremål. Det kan visstnok oppfattes som skryt. Reidun bruker heller all sin erfaring og kunnskap som leder og turformidler i Drammen Guideforening.

- Noen år som leder i Drammen historielag skapte egentlig lysten til å kunne formidle byens historie, svarer hun på spørsmål om hvorfor hun ville bli guide.

- Byen har en spennende historie allerede fra middelalder med tømmerhandelen, og etter at elva ble renset i 1997 har det skjedd mye i byen som er verdt å vise frem.

Pågangsmotet viktig

Nå har hun guidet grupper og fortalt om byen siden 2002.

- *Hvor lenge har du tenkt å holde på?*

- Jeg startet da jeg ble telepensjonist og vil holde det gående så lenge beina og hodet holder, smiler hun og ser såre fornøyd ut ved tanken.

- Jeg trives i møter med folk. Og så må en ha pågangsmot, det er det viktigste når en hiver seg ut i ukjent terreng, fastslår hun og innrømmer at det nok tok noen år før hun følte seg trygg som guide.

Pugger tekst

Autorisert guide står det på ID-kortet som henger rundt halsen, og vi lurer på hva som kreves for en sådan tittel.

- For å bli autorisert kreves det en utdanning som går over ett år og avsluttes med eksamen. Vi får mange oppdrag, de fleste fra tidlig vår til sen høst. Vi tar imot lag, grupper, foreninger og firmaer, og vi arrangerer våre egne byvandring som er åpne for alle. I alle år har vi guidet ombord i MS Drammen på elva, men i sommer gikk dessverre ikke båten sine åpne turer.

Drammen Guideforening er en selvstendig forening og drives stort sett for egen regning. Fra kommunen har foreningen mottatt litt tilskudd til åpne turer med båten, og til turer for eldre på byens bo- og servicesentre. Guidene ønsker seg naturlig nok et turistkontor.

- *Hvordan husker du alt du forteller om?*

- Jeg leser meg opp på fakta, og pugger og pugger ...

- *Det høres for så vidt greit ut, men så kommer vel alle mulige spørsmål underveis?*

- Det gjør det, og hvis jeg ikke kan svare så undersøker jeg saken og sender e-post til vedkommende som spør.

Et spesielt oppdrag

Noen ganger blir en omvisning en spesiell hendelse både for guiden og gruppen.

- To døtre ville hedre sin far på 92 år ved å arrangere en konsert i Konnerud kirke, og også gi en omvisning i Drammens Teater som gave. Faren, ingen ringere enn Helge Birkeland, ble etterhvert en dyktig operasanger, forteller Reidun og fortsetter: - Foranledningen var at unge Helge skulle være solist sammen med sin musikk lærerinne, og tilfeldighetene ville det slik at konserten skulle holdes 8. mai 1945.

Datoen ble bestemt lenge før noen visste hvilken historisk dag det skulle bli. Vi kan bare tenke oss hvilken stemning det ble under forestillingen som gikk av stabelen som planlagt. Da 92-åringen skulle hedres ble dette minnet ytterligere forsterket. Jubilanten synger fortsatt, og hans musikalske familie og nåværende og tidligere elever spilte og sang.

- Jeg fikk være med på hele feiringen, en begivenhetsrik og minnerik dag. Tårene trillet på både guide og gjester da Birkeland sang solo i kirken. Hele opplevelsen beveget meg sterkt og har fulgt meg siden, forteller Reidun.

Kinesere til byen

En morsom historie var da det største TV

selskapet i Hongkong skulle kom på besøk til byen for noen år siden, muligens for å kikke på Elveharpene, de to sølvkulene på hver sin side av elva, designet av en kinesisk kunstner.

De besøkte Spiralen, Drammens Teater og den ærverdige Børsen. Reidun har alltid følt seg litt flau når hun forteller at Mac Donalds nå holder hus i den historiske flotte bygningen. Men kineserne hadde en annen vinkling på saken: Dette var den flotteste Mac Donalds de hadde sett i hele verden!

Båt og teater

- *Hvor er det morsomst å guide?*

Svaret kommer uten betenkningstid: - Elvebåten MS Drammen! En får et helt annet uttrykk av byen sett fra elva. Og selvfølgelig omvisning i Drammens Teater som er en av perlene i byen.

Hun viser også gjerne fram Gamlebyen som har bygninger helt tilbake til 1600 tallet. Og etter at elva ble renset har byen fått et tyvetalls priser for byutvikling.

Vi er nesten sikre på at jenta fra Hokksund har blitt helhjertet drammenspatriot.

Den grønne åsen

- Vi har forresten lagt inn en ny tur i år, kommer det entusiastisk.

Og guiden kan sin lekse: - For å sikre vanntilførselen til byen ble Bragernesåsen kjøpt av kommunen i 1838. Da var åsen nærmest snau etter beiting og vedhogst. Husmannsplassene ble nedlagt, og fram til 1917 ble det foretatt en imponerende treplanting, noen år med to tusen trær i gjennomsnitt. Blant annet ble det plantet kirsebær- og lerketrær.

Bragernesåsen har dessuten den spesielle bergarten Rombepofyr. Den finnes bare her, som er en del av Oslofeltet, samt i Sverige, Russland, Øst-Afrika og Antarktis.

Utsikten og Drammen friluftsmuseum på toppen er vel verdt et besøk. Og ikke å forglemme Spiralen som CNN kåret på sjetteplass blant alle spennende tunneller i verden.

Reidun og hennes guide-kompani ønsker mer enn gjerne telepensjonister fra hele landet velkommen.

Og dersom det er behov for overnatting - nå er vi plutselig tilbake i Drammens Teater med masse forestillinger - så står blant annet et nytt hotell klart til å ta imot gjester. Hotellet på 14 etasjer åpner 1. november i år, og har det klingende navnet Quality Hotel River Station. På folkemunne kalt «Brunosten».

Drammen som reisemål anbefales herved.

VISSTE DU AT

12. august i år ble Drammen kåret til Norges kulturkommune 2019. Prisen som Norges kulturkommune er innstiftet av og deles ut av Norsk kulturforum. Prisen er en anerkjennelse av kommuner som jobber godt med hele bredden av kulturlivets utfordringer og muligheter, der både offentlige, frivillige og private aktører har sin plass og rolle i et helhetlig lokalt kulturliv.

Kilde: drammen.kommune.no

Vakkert langs Drammenselva.

Ellen B. E. Adams har spørsmål til guiden.

Byguiden på jobb i Drammens Teater.

Fra v.: Toril Naper Hauge, Bjørg Jobsen, Agnes Vinorum og Marit Selvikvåg feiret at det er 50 år siden de gikk Sykepleierskolen i Drammen med en omvisning i Drammens teater. – Dette er så interessant, og Reidun er veldig kunnskapsrik og flink. Hun guidet oss på elvebåten for tre år siden, og nå har vi bedt henne om en ny tur, sier damene.

Reidun Reinsve er leder i Drammen Guideforening.

Eldreopprør i Trondheim

- Det nytter å protestere, fastslår Marie Aashagen og forteller om opprøret da de eldre slo ring rundt sitt elskede hus i Trondheim.

Det er ikke ofte sindige trøndere går til det skritt å protestere, men da Trondheim kommune tok driften av Hornemansgården (Eldres Hus) fra Pensjonistenes Fellesorganisasjon (PFO) og ga oppdraget til Trondhjems Hospital, våknet byens eldre.

Et protestskriv med nesten sju tusen underskrifter ble overlevert kommunen,

og 6. august ble det arrangert en demonstrasjon hvor man bokstavelig slo ring om Hornemansgården. Det ble anslått at cirka to tusen pensjonister møtte opp, blant dem mange telepensjonister.

Telepensjonisten har tidligere skrevet om Hornemansgården (nr. 4/15) og alle aktivitetene som foregår der, språkkurs, malekurs, treskjæring, matkurs blant

annet. Og dette skulle ikke få fortsette i regi av PFO på grunn av et pålegg fra EU ble vi fortalt.

Nå har kommunen trukket tilbake tildelingen av driften til Trondhjems Hospital. Det er nå sagt at de tar driften tilbake til kommunen, men at husets aktiviteter skal drives av PFO.

Så får vi se hvordan det hele fyker av.

Kari Bugten (til v.) og Ingrid Jentoft var to av flere telepensjonister i Trondheim som deltok i demonstrasjonen.

Hornemansgården i Trondheim. Foto Kristin Svorte.

Brev fra Telenor Pensjonskasse

I sommer sendte Telenor Pensjonskasse (TPK) brev til sine medlemmer om regulering av pensjonen for 2019. Telenor har også i år bidratt, slik at pensjonen ble regulert med totalt 2,5 prosent fra 1. mai i år. Ny pensjon med etterbetaling ble utbetalt i august.

Regulering av pensjonen er selvsagt viktig for alle telepensjonister. Telepensjonistenes Landsforbund er ikke representert i styret for TPK, telepensjonistene ivaretas av de hovedtillitsvalgte som sitter som styremedlemmer. Det er likevel ønskelig at vårt forbund får en mer direkte og formell kontakt med pensjonskassens styre. Dette arbeidet er på gang, og vi kommer tilbake med informasjon når saken er nærmere avklart.

REGULERING AV PENSJON FRA TELENOR PENSJONSKASSE FOR 2019

I henhold til bestemmelser for Telenor Pensjonskasse skal midler som hvert år tilføres pensjonistenes overskuddsfond benyttes til regulering av løpende pensjoner. Pensjonskassens resultat for regnskapsåret 2018 ga avsetning til pensjonsregulering på 1,0 %.

Telenor har gjort en samlet vurdering knyttet blant annet til utviklingen for virksomhetene i Norge, og besluttet å bidra slik at pensjonene blir regulert med totalt 2,5 % pr 01.05.2019.

Reguleringen gjelder for deg som var pensjonist pr 31.12.2018 eller som er etterlatt etter en som var pensjonist pr denne dato. Første mulige regulering er pr 1.mai året etter at man har blitt pensjonist.

Ny pensjon med etterbetaling fra 1. mai 2019 vil bli utbetalt sammen med pensjonen for august 2019.

Utdrag fra brevet fra Telenor Pensjonskasse juli 2019.

Informasjon om Telenor Pensjonskasse finner du på telenorpensjon.no.

Glåmdøler på buskis-tur

Årets «langtur» for Telepensionistene i Glåmdal gikk til Falkenberg med Vallarnas friluftsteater som hovedmål. Forestillingen om en stakkars innbruddstyv som ender i håpløse forviklinger fikk lattermuskulene til å jobbe hardt!

Aina Holen, Glåmdal lokalforening

Falkenberg ligger cirka ti mil sør for Gøteborg. Der så vi «buskis»-forestillingen «Stulen kärlek» som handlet om en heller beskjedne innbruddstyv, som vil stjele en flott statue. Han vikler seg inn i et nettverk av løgner, og selvfølgelig er det kjærlighet med i spillet også. Buskisteateret blir filmet, og vi anbefaler alle å se dette

når det kommer på svensk TV!

Tjolöholms slott

Vi startet fra Kongsvinger med Halvor som sjåfør og Erik som guide. Etter en kafferast ved Storebaug ved Moss, gikk turen videre over grensen til Håby og lunsj. Etter en kort tur videre stoppet vi ved Tjolöholms slott og fikk en flott guidet rundtur inne. Slottet stod ferdig i 1904, og en vel bevart innredning byr på britisk "comfort". Sin tids toppmoderne bekvemmeligheter var for eksempel sirkeldusj og en av Sveriges første støvsugere, med en vekt på ett tonn. Et besøk her anbefales!

Falkenberg

Turen gikk videre til hotellet vårt i Falken-

berg. Et lite og koselig hotell i Hamngatan 27, hvor vi kunne kose oss både sent og tidlig i den flotte hagen.

Lørdag formiddag ruslet vi på egenhånd rundt i Falkenberg, en koselig liten by med små butikker og krakker i gågata til slitne ben. Lørdag kveld var teaterkveld – heldigvis var været på vår side, en flott, passe varm og god kveld.

Søndag gikk turen nordover igjen, nå til Gøteborg. Her fikk vi en rundtur med bussen før vi spiste lunsj i bydelen Haga. Etter lunsj sjekket vi inn på hotell Europa i Gøteborg. Veien var kort derfra til kjøpesenteret Nordstan, eller vi kunne ta en spasertur langs vollgraven eller i parken like ved.

Alt i alt hadde vi en avslappende tur, med god guiding og ikke minst mye latter.

Sissel og Odd Sørli gleder seg til forestillingen.

Forsikringsagenten prøver å verdsette statuen.

Fra v.: Halvor Strand, bussjåfør; Arne Henaug; Arve Frydenberg; Målfrid Henaug; Elisabeth Bråthen og Brit Bøhnsdalen koser seg med frokost-kaffe i hotellhagen.

Telenors kulturpris til tverrfaglig kunstner

- Jeg er veldig overrasket - ganske forbløffet faktisk - og veldig glad for å få et så fantastisk arbeidsstipend, sa prisvinner Kim Hiorthøy da han mottok Telenor Groups kulturpris på 500 000 kroner under en gallaforestilling i Oslo konserthus tidligere i sommer.

Hiorthøy fikk prisen for sin imponerende allsidighet og originalitet på tvers av kunstneriske uttrykksformer.

Han er en tverrfaglig kunstner i enhver forstand av ordet, og har en unik posisjon i norsk kulturliv. Med sin særegne og lekne stil er han en inspirasjon for mange, etter å ha vunnet priser som illustratør og designer og kritisk anerkjennelse for sitt arbeid som billedkunstner.

- Kim Hiorthøy mestrer, utfordrer og utforsker en rekke kunstneriske uttrykksformer, formater og kommunikasjonskanaler, både nasjonalt og internasjonalt.

Som billedkunstner, illustratør, koreograf, regissør, skribent og musiker har han en klar og tydelig signatur. Hans grenseløse allsidighet er hans kjernestyrke, sa Ingrid Kindem, leder av juryen.

- Å utfordre grenser, utforske nye måter å jobbe på og mestre forskjellige disipliner er egenskaper vi verdsetter høyt i Telenor. Vi er derfor spesielt glade for at Kim Hiorthøy er kåret til årets kulturprisvinner. Han er en kunstner med et usedvanlig bredt omfang som stadig utvikler seg, sa konsernsjef Sigve Brekke i Telenor Group.

Juryen i 2019 besto av Ingrid Kindem, musiker, komponist og leder for juryen; Lars Saabye Christensen, forfatter; Martin Eia-Revheim, hussjef i Sparebankstiftelsen; Asta Busingye Lydersen, skuespiller og sanger i Queendom og Randi Enebakk Due, Telenor Groups representant.

Kilde: Telenors pressemelding juni/2019

FAKTA

Siden 1995 har Telenor Groups kulturpris «Grenseløs kommunikasjon» årlig blitt tildelt utøvende kunstnere eller institusjoner som har gitt et ekstraordinært bidrag til kultur i Skandinavia, og som også har fått internasjonal anerkjennelse. I starten var det en ren norsk pris, men har nå i flere år vært internasjonal. Prisen er på 500.000 kroner.

Sommartur til Måløy og Vågsøy

Tidlig i juni tok 51 turglade telepensjonistar i Sogn og Fjordane turen til Måløy og Vågsøy. Utgangspunktet for turen var Førde, og på Skei sto det 14 spente sogningar frå Lærdal, Kaupanger og Sogndal og venta på bussen.

Kristian Strømmen, Sogn og Fjordane lokalforening

Turen gjekk via Sandane og Nordfjordeid til Måløy. Der kom det på fire telepensjonistar til, så no var vi 55 personer, og bussen var stappfull, ikkje eit einaste ledig sete. Inger tok oppdraget med å guide oss utover til Refviksanden.

Måløyraidet

Stranda har fleire gonger vorte kåra til den finaste i landet. Det var litt regn og yr i lufta, og då vi nærma oss den halvannan kilometer lange sandstranda, auka vindkasta monaleg. Husa der ute var bygde med metertjukke murar i eine gavlveggen, til vern mot storm og uvér. Ganske fasinierende for oss innlandskrabbar.

Tilbake i Måløy var det Måløyraidet sentert som sto for tur. Senteret fortel om Måløyraidet, med kodenamn "Archery", då dei allierte angreip dei tyske styrkane i Måløy tredje juledag i 1941, om Kompani

Linge og om Shetlandsbussane. Den dramatiske historia vart levande skildra ved hjelp av lyd og lukt, filmar, foto og autentiske gjenstandar. Det var mykje å ta innover seg, og svært interessant å få med seg dette kapitlet i norsk krigshistorie frå nærmiljøet – og som trass alt ikkje er så lenge sidan.

Langsmed kysten

Middagen inntok vi rett over gata på Kraftstasjonen restaurant. Vi fekk servert ein framifrå velsmakande og god fiskerett som var kystbyen Måløy absolutt verdig.

Neste post på programmet var Kannesteinen. Det var litt spenning om den 15 meter lange bussen kunne køyre den smale og svingete vegen, men den dyktige bussjåføren tok utfordringa og losa oss trygt fram og tilbake gjennom vakkert kystlandskap.

Turen gjekk utover forbi Holvika og Vågsvåg, vidare forbi Torskangerpollen, det særprega, gamle fiskeveret frå 1800-talet, og fram til Oppedal med Kannesteinen.

Vi hadde lokalkjende Odd Helge som sjølv bur i området, til å fortelje om hendingar både av alvor og skjemt frå denne ofte utsette kystleia.

Det er kjekt å treffa att tidlegare kollegaer og mimre litt om farne tider. Praten gjekk livleg, både under middagsseta og på bussen. Ein som bidrog til den gode stemninga var Elle frå Lærdal. Han hadde teke med trekkspilet og trykt opp allsogar, så songen gjekk lystig og spreidde godt humør blant alle.

Tusen takk til turnemnda, Oddlaug og John, for eit framifrå godt opplegg. Så no ser vi fram til neste tur!

FAKTA

Kannesteinen er en spesiell stettformet stein som ligger i fjæra i bygda Oppedal på vestsiden av Vågsøy i Sogn og Fjordane.

Den omlag tre meter høye Kannesteinen har blitt forma av bølger, is og steiner, og slipt med vannbevegelsene gjennom tusener av år. Prosessen omtales gjerne som Marin abrasjon.

Kannesteinen tiltrekker seg mange turister. En grussti leder til en plattform som gir fin tilgang for skuelystne. Stien og terrassen er også beregnet for rullestoler.

Kilde: Wikipedia

Ingunn Løvik frå Sogndal undrer seg over den berømte Kannesteinen.

Oktober

Som redaktør var jeg så heldig å få diktsamlingen *Varme tanker* da jeg deltok på vårt landsmøte i mai. Wenche Fahsing, leder i Namsos lokalforening, overrakte den. Hun håpet noen av diktene kunne fylle eventuelle tomme rom i bladet vårt.

Diktene er skrevet av Mary Solvik, som også var medlem i Namsos. Samlingen ble gitt ut i 2012, da var hun nærmere nitti år gammel. Mary Solvik døde i februar i år, et halvt år inn i sitt nittisjuende år.

I høst-diktet viser Mary gleden over livet som har vært og det nye som skal komme.

Oktober

O – høytidsstund.
Når jeg tar
farvel
med blomstene
i min hage.
Takk kjære
blomkarse,
ringblomst
og løvemunn.
Velkommen tilbake!

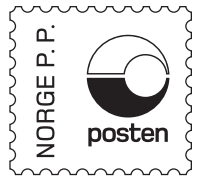
Så setter jeg ned
vårens blomsterskrud.
Liljer og tulipaner
som i mai
skal stå brud.
Jeg legger løv
og granbar over.
Hysj – vær stille –
de sover
mine kjære
og hviler seg
til vårens karriere!

KONTAKT OSS

Personvernerklæringen for Telepensjonistenes Landsforbund finner du på telepensjonistene.no om oss. På telepensjonistene.no finner du også informasjon og aktiviteter under Våre lokalforeninger.

FORBUNDSLEDER	Tore Andli	Dagaliveien 31	0783 Oslo	913 98 001	toreandli@gmail.com
NESTLEDER	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com
SEKRETÆR	Åse Juul Hansen	Bassenggata 11	6516 Kristiansund	950 38 648	aasejha@online.no
KASSERER	Finn-Egil Elster	Hauketotoppen 18	1266 Oslo	913 21 672	feelster@online.no
STYREMEDLEM	Anne Stødle	Fridtjof Øvrebøes gate 30	5532 Haugesund	906 90 540	anne.stodle@haugnett.no
REVISOR 1	Kåre Johansen	Svenskerud 105	3408 Tranby	901 84 857	khj@online.no
REVISOR 2	Kirsten Næss	Ramstad Terrasse 5	1405 Langhus	901 94 586	kinass@online.no
REDAKTØR	Gunhild Skoglund	Ekreberget 9	2390 Moelv	901 30 153	gunhi-s@frisurf.no
TELEPENSJONISTEN					
TEKNISK ANSVARLIG for telepensjonistene.no	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com

Telepensjonistenes Landsforbund
Postadresse: Postboks 800, 1331 Fornebu
Besøksadresse: Snarøyveien 30, sone C3b, 1360 Fornebu
E-post: landsstyret@telepensjonistene.no • www.telepensjonistene.no

Avsender:
Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 800
1331 Fornebu

SMÅSTOFF

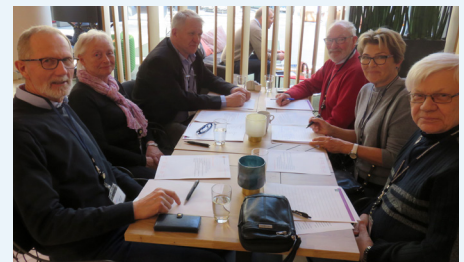

Har du en hang til store maskiner?

Da er stedet Norsk vegmuseum ved Hunderfossen litt nord for Lillehammer. Museet har flere tusen kvadratmeter innendørs utstillinger, en stor museums-park og en over to hundre meter lang bergtunnel med fjellsprenghistorie. I sommer åpnet i tillegg en ny bygning på over to tusen kvadratmeter, her vises norske skatter som har vært på norske veier på to, fire og flere hjul. Museet eies og drives av Vegdirektoratet og har et nasjonalt ansvar for norsk veihistorie. Museet er vel verdt et besøk.

Bare hjulet på denne doningen er dobbelt så høyt som Ole Albert Evensen. Bildet ble tatt av Ola Heensåsen da Lillehammer og Hamar lokalforeninger besøkte museet i sommer.

Handlingsplanen ble grundig gjennomgått i ledersamlingen 2018.

Ledersamling 2020

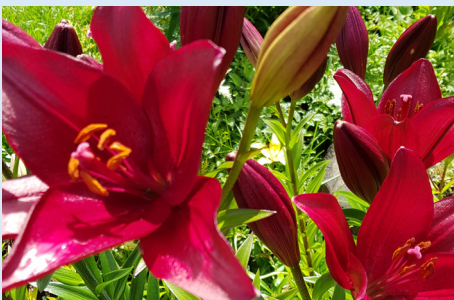
Allerede nå kan datoen for neste års ledersamling markeres i kalenderen. Kontakt ditt lokale styre dersom du grubler på saker som bør diskuteres med landsstyret og ledere fra andre lokalområder.

Ledersamlingen holdes tirsdag 21. – onsdag 22. april neste år. Sted bestemmes senere, men det blir fortrinnsvis i nærheten av Gardermoen.

Sommer på hell

Nyt sommerens siste blomsterprakt før høstfargene kaster sitt gyldne skjær over oss.

Telepensjonisten ønsker alle lesere en rolig og god høst!

Marie Aahagen er med rette stolt av sine liljer i hagen på Oppdal.

Det er for få alderspensjonister med i samfunnsdebatten!

Det er det klare svaret fra mer enn halvparten av de spurte i en ny undersøkelse om nordmenns holdninger til eldre.

- Eldre over 67 år er underrepresentert i kommunestyre og fylkesting, og det er dessverre ingenting som tyder på at dette vil endre seg vesentlig etter høstens valg, sier forbundsleder Jan Davidsen i Pensjonistforbundet.

Rundt fire tusen deltok i demonstrasjonen foran Stortinget 6. juni i år - men flere må også komme inn i folkevalgte organer, mener Davidsen.

Kilde: Pensjonistforbundet. Les mer på hjemmesiden pensjonistforbundet.no.

